

DÀN BÀI NGHIÊN CỨU KẾT TINH PHỤC TRUYỀN LUẬT LỆ KÍ

LỜI THEN CHỐT

**Đức Chúa Trời đang dẫn dân của Ngài vào miền đất tốt tươi,
một hình bóng của Đấng Christ, bởi Christ, và Ngài nâng đỡ họ
trên đường họ đi đến miền đất tốt tươi cũng bởi Christ,
Đấng là mọi sự ra từ miệng của Đức Chúa Trời;
mỗi một lời trong Phục truyền luật lệ kí là chính Christ,
Đấng bây giờ là lời Đức Chúa Trời để chúng ta nhận lãnh
như sự sống và nguồn cung ứng sự sống của chúng ta.**

**Chính quyền của Đức Chúa Trời là sự quản trị mang tính chính quyền
của Đức Chúa Trời công chính, thánh biệt, thành tín,
dịu dàng, yêu thương và đầy lòng trắc ẩn.**

**Vì chúng ta được kết hiệp cách thực tiễn với Christ
là thực tại của miền đất tốt tươi và đang vui hưởng những phong phú của Ngài
nên mắt Đức Chúa Trời liên tục nhìn vào chúng ta
khiến chúng ta vui hưởng hiện diện của Đức Chúa Trời
và làm chúng ta trở thành đối tượng mà Ngài quan tâm.**

**Những người có đủ phẩm chất để thừa hưởng miền đất tốt tươi
biết lòng của Đức Chúa Trời và chính quyền của Đức Chúa Trời, yêu Đức Chúa Trời, tin cậy
Đức Chúa Trời, kính sợ Đức Chúa Trời, thuận phục sự trị vì của Đức Chúa Trời,
quan tâm đến cảm giác dịu dàng của Đức Chúa Trời, và sống trong hiện diện của Đức Chúa Trời**

**Tại lối vào Hội thánh có thập tự giá,
và để nhóm lại như Hội thánh,
chúng ta phải kinh nghiệm thập tự giá để đóng đinh bản ngã,
phá đổ “các suy luận và từng điều cao ngạo
dấy nghịch lại sự hiểu biết về Đức Chúa Trời,
và để tôn cao một mình Christ hầu Ngài có thể là tất cả và trong tất cả
vì sự biểu lộ của Đức Chúa Trời và vì chúng có duy nhất của sự hiệp một.**

**Tin đồ trong Christ là người sống dưới sự cai trị của Đức Chúa Trời
chọn sự sống và nhận lãnh phước hạnh, sống theo nguyên tắc sự sống
và nhận thức rằng trong đời sống Cơ-đốc nhân và nếp sống hội thánh
mỗi một sự đều tùy thuộc vào phước hạnh của Chúa**

Sứ điệp Một

Ý nghĩa nội tại của Phục Truyền Luật Lệ Ki—sách về Đấng Christ

Đọc Kinh văn: Phục. 30:11-14; La. 10:6-9; Phục. 8:3; Mat. 4:4;

Thi. 119:1-2, 9; Phục. 27:1-8

I. Phục Truyền Luật Lệ Ki là lời kết luận về kinh luật và là sự đúc kết bao-hàm-tất-cả của Ngũ kinh do Môi-se viết, tức năm sách đầu tiên trong Kinh Thánh:

- A. *Phục Truyền Luật Lệ Ki* nghĩa là “luật thứ nhì” và vì thế có nghĩa là phát ngôn lại, nói lại, luật thần thượng.
- B. Luật được ban cho qua Môi-se lần đầu khi ông được 80 tuổi (Xuất. 7:7); rồi 40 năm sau, tức sau khi thế hệ thứ nhất đã chết hết, ngoại trừ Ca-lép và Giô-suê, luật này một lần nữa được nói cho con dân Israel, lần này là cho thế hệ thứ nhì, tức thế hệ sẵn sàng bước vào miền đất tốt tươi và sở hữu nó (Phục. 2:14; 8:6-10).
 1. Nếu muốn sở hữu Christ là miền đất tốt tươi cách đầy đủ, chúng ta phải cảnh giác về việc có lòng gian ác không tin—1:25-26, 28, 35-39; 9:23; Hê. 3:12, 16-19; 4:2, 6; 11:1; đc. 2 Cô. 4:13. Gal. 3:2, 5; Rom. 10:17; Công. 6:5a; Dân. 13:25-33; 14:4-10; 32:11-12; G-suê 14:6-12.
 2. Nếu muốn sở hữu Christ là miền đất tốt tươi cách đầy đủ, chúng ta phải cảnh giác về việc lầm bầm (bất mãn, và cầu nhàu, cần nhân cùng phàn nàn ẩn giấu)—1 Cô. 10:5-6, 10-11; Phục. 1:27; Dân. 14:1-4; Thi. 106:25; Phil. 2:14.
 3. Nếu muốn sở hữu Christ là miền đất tốt tươi cách đầy đủ, chúng ta phải cảnh giác về việc sâu thăm khi ở trong miền đất; từ sâu thăm ngụ ý đến việc mất đi sự tươi mới thuộc linh và mất đi ấn tượng ban đầu, do bị ép buộc bởi phong tục phong tục hoặc bởi ở một chỗ quá lâu—Phục. 4:25; Khải. 3:15-22; Deut. 34:7.
- C. Hầu hết những người ở thế hệ thứ nhì chưa được nghe về việc ban hành Mười điều răn (mệnh lệnh), các luật lệ, quy định tại núi Si-nai; vì thế, Đức Chúa Trời làm cho Môi-se có gánh nặng phát ngôn lại, ôn lại, kinh luật; việc phát ngôn lại này là sự huấn luyện được nhắc lại dành cho thế hệ mới của con dân Israel sau khi họ đã đi lang thang rất lâu, để chuẩn bị họ bước vào miền đất tốt tươi đã được Đức Chúa Trời hứa và thừa hưởng miền đất ấy làm tài sản của họ—Xuất. 3:8; Côi. 1:12; 2:6-7.

II. Hai thế hệ này nên được giải thích không chỉ theo nghĩa đen nhưng cũng nên theo nghĩa bóng; thế hệ thứ nhất hình bóng cho người cũ của chúng ta, và thế hệ thứ nhì hình bóng cho người mới của chúng ta:

- A. Ý định của Phao-lô khi viết sách 1 Cô-rin-tô là để giúp thánh đồ kinh nghiệm sự diệt trừ người cũ và sự nuôi lớn người mới—3:1 và chú thích 1; 6:9; 5:7; 10:3-13.
- B. Miền đất tốt tươi trong sách 2 Cô-rin-tô hình bóng cho chính Đấng Christ là hiện thân đích thực của Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình được ban cho chúng ta như ân điển thần thượng để chúng ta vui hưởng—1:12; 4:15; 6:1; 8:1, 9; 9:8, 14; 12:9; 13:14.
- C. Chúng ta cần là những người lớn lên trong sự sống dẫn đến sự sở hữu và vui hưởng đầy trọn về Đấng Christ bao-hàm-tất-cả, tức miền đất được Đức Chúa Trời hứa; lớn lên trong sự sống là loại trừ thế hệ cũ và được đổi mới trong tâm trí, tình cảm và ý chí vì sự biến đổi của chúng ta; biến đổi là sự diệt trừ người cũ và sự người mới lớn lên.
- D. Gia tể Đức Chúa Trời là để người cũ (người bề ngoài) bị mục nát và người mới của chúng ta (người bề trong) được đổi mới mỗi ngày—4:16.
- E. Biến đổi là tiến trình chuyển hóa bề trong mà trong đó Đức Chúa Trời hành động để lan rộng sự sống và bản chất thần thượng của Ngài khắp mọi phần bản thể chúng ta, cụ thể là hồn của chúng ta, đem Christ và những phong phú của Ngài là yếu tố mới vào trong

bản thể của chúng ta và khiến cho yếu tố thiên nhiên cũ kĩ của chúng ta dần dần được thải trừ—3:18; La. 12:2.

- F. Bởi sự thương xót và ân điển của Chúa, kể từ khi chúng ta vào trong sự khôi phục của Chúa, một sự thay đổi trao đổi chất đang diễn ra bên trong chúng ta; đây là kinh nghiệm về việc được đổi mới để lớn lên trong sự sống và biến đổi trong sự sống để dẫn chúng ta vào sự vui hưởng Christ là miền đất tốt tươi của chúng ta như là tòa nhà và vương quốc của Đức Chúa Trời.

III. Trong La Mã 10:6-9, Phao-lô áp dụng lời do Môi-se nói trong Phục Truyền Luật Lệ Kí 30:11-14 cho Đấng Christ, cho thấy rằng điều răn, tức lời của Đức Chúa Trời (cc. 11, 14), chính là Christ là Lời (Gi. 1:1; Khải. 19:13), Đấng là hơi thở ra từ miệng của Đức Chúa Trời (đc. Phục. 8:3; 2 Ti. 3:16a), thì đang ở trong lòng và trong miệng của chúng ta:

- A. Trong Phục Truyền Luật Lệ Kí chương 30, từ *nó* trong câu 12 chỉ về điều răn trong câu 11; điều răn của Đức Chúa Trời là lời, và Christ là lời độc nhất của Đức Chúa Trời:
1. Trong khi câu 13 nói về biển thì trong La Mã 10:7, Phao-lô nói về vực sâu, chỉ về nơi mà Đấng Christ đã đến thăm sau khi chết và trước khi phục sinh, chỗ đó là Ha-đét, vùng của sự chết là những phần dưới thấp hơn đất—Công. 2:24, 27; Êph. 4:9.
 2. *Đem Christ xuống* chỉ về sự nhục hóa của Đấng Christ; *đem Christ lên từ kẻ chết* chỉ về sự phục sinh của Đấng Christ; Christ đã nhục hóa và chịu đóng đinh bởi việc từ trời xuống và được phục sinh bởi việc từ Ha-đét (vực sâu) lên—La. 10:6-7.
 3. Khi đặt Phục Truyền Luật Lệ Kí 30:11-14 cùng với La Mã 10:6-9, chúng ta có bức tranh đầy đủ về Đấng Christ; trong bức tranh này, chúng ta thấy rằng Christ đã nhục hóa, rằng Ngài đã phục sinh và chôn, rằng Ngài đã đến vực sâu, rằng Ngài đã sống dậy từ kẻ chết, và rằng trong sự phục sinh Ngài đã trở thành hơi thở, tức Linh ban-sự-sống; đây là nền tảng để chúng ta nói rằng Đức Chúa Trời được mặc khải trong suốt Phục Truyền Luật Lệ Kí—Gi. 20:22; 1 Cô. 15:45b.
 4. Như thế, Christ đã trở thành Lời sống, tức Linh (Êph. 6:17), để ở trong miệng và trong lòng chúng ta, giống như không khí, hơi thở, hầu có thể được nhận vào trong bản thể chúng ta; Ngài ở gần, và Ngài sẵn có để chúng ta nhận lãnh làm sự cung ứng sự sống, sức mạnh và mọi sự của chúng ta bằng cách kêu đến Ngài—La. 10:12-13.
 5. Là Lời của Đức Chúa Trời, chính Đấng Christ đã nhục hóa, chịu đóng đinh và phục sinh, trở nên Linh ban-sự-sống là hơi thở được Đức Chúa Trời phát ngôn thở ra, là lời của kinh luật—bao gồm các điều răn, luật lệ và quy định—được Môi-se ôn lại trong Phục Truyền Luật Lệ Kí; trong Phục Truyền Luật Lệ Kí, những lời diễn đạt như *luật, điều răn, luật lệ, quy định* và *sự phán xét* là những từ đồng nghĩa với Christ.
- B. Phục Truyền Luật Lệ Kí 8:3 nói: “con người sống không chỉ nhờ bánh mà thôi, nhưng con người sống nhờ mọi sự ra từ miệng Đức Giê-hô-va”; trong Ma-thi-ơ 4:4, “mọi sự” được thay bằng “mọi lời”, chỉ về luật, các điều răn, luật lệ và quy định là những lời ra từ miệng của Đức Chúa Trời:
1. Trong Phục Truyền Luật Lệ Kí, các kinh luật, các điều răn, luật lệ và quy định đều là lời của Đức Chúa Trời, và toàn thể, tổng hợp, của lời Đức Chúa Trời là Christ (Gi. 1:1, 14); vì vậy, sống bởi mọi lời ra từ miệng Đức Chúa Trời là sống bởi Christ, tức hiện thân của hơi thở thần thượng.
 2. Mọi lời trong Phục Truyền Luật Lệ Kí đều là hơi thở của Đức Chúa Trời, và hơi thở của Đức Chúa Trời hoàn toàn được hiện thân trong Christ; khi đọc Phục Truyền Luật Lệ Kí, chúng ta cần hít vào tất cả những gì Đức Chúa Trời đã thở ra; bởi hít vào hơi thở thần thượng trong Phục Truyền Luật Lệ Kí, chúng ta sẽ vui hưởng Christ, tức hiện thân của hơi thở thần thượng; càng nhận lãnh hơi thở của Đức Chúa Trời phát ngôn, chúng ta sẽ càng vui hưởng Christ.

3. Trong khi con dân Israel được truyền bảo giữ các điều răn, luật lệ và quy định thì ngày nay chúng ta cần giữ Christ; bởi nhận Christ, giữ lấy Christ và bám chặt Ngài mà chúng ta đạt được Ngài, vui hưởng Ngài và sống Ngài; chúng ta cần yêu Christ, giữ lấy Christ, dạy Christ, mặc Christ và viết Christ—6:1, 5-9; Phil. 3:9; 1:19-21a.
4. Đức Chúa Trời đang dẫn dân của Ngài vào miền đất tốt tươi, một hình bóng của Đấng Christ, bởi Christ, và Ngài nâng đỡ họ trên đường họ đi đến miền đất tốt tươi cũng bởi Christ, Đấng là mọi sự ra từ miệng của Đức Chúa Trời; mỗi một lời trong Phục truyền luật lệ kí là chính Christ, Đấng bây giờ là lời Đức Chúa Trời để chúng ta nhận lãnh như sự sống và nguồn cung ứng sự sống của chúng ta—Thi. 119:1, 9 và chú thích 1¹ và 9¹.
5. Vì Kinh vẫn là hơi thở của Đức Chúa Trời, sự thở ra của Đức Chúa Trời (2 Ti. 3:15) nên chúng ta phải hít Kinh vẫn vào bằng cách nhận lấy lời Đức Chúa Trời bằng mọi sự cầu nguyện (Êph. 6:17-18); khi dạy Kinh Thánh, chúng ta nên thở Đức Chúa Trời vào trong người khác.

IV. Nếu chúng ta nhận lấy mọi phần của luật, tức mọi điều răn, quy định, luật lệ, vương trượng và phán xét, là lời được thở ra bởi Đức Chúa Trời là Đấng chúng ta yêu thì chúng ta sẽ có luật là lời sống của Đức Chúa Trời; Linh là thực tại của bất cứ những gì Đức Chúa Trời là (Gi. 16:13; 1 Gi. 5:6); do đó, là Linh, Christ là thực tại của luật (Gi. 6:63; Êph. 6:17-18; 1 Cô. 15:45b; Thi.119:9¹ và chú thích 9¹):

- A. Là lời sống của Đức Chúa Trời, luật có chức năng cung ứng Đức Chúa Trời hằng sống cho những người tìm kiếm Ngài—cc. 2, 88.
- B. Là lời sống của Đức Chúa Trời, luật có chức năng ban phát chính Đức Chúa Trời là sự sống và ánh sáng vào những người yêu luật—cc. 25, 50, 107; 116, 130, 154.
- C. Là lời sống của Đức Chúa Trời, luật có chức năng làm hồn con người được phục hồi và làm lòng con người được vui mừng—19:7-8.
- D. Là lời sống của Đức Chúa Trời, luật có chức năng đem đến sự cứu rỗi—41, 170.
- E. Là lời sống của Đức Chúa Trời, luật có chức năng làm mạnh mẽ (c. 28), an ủi (c. 76) và nuôi dưỡng chúng ta (c. 103).
- F. Là lời sống của Đức Chúa Trời, luật có chức năng nâng vục chúng ta, giữ chúng ta an toàn và khiến chúng ta hi vọng—cc. 116-117, 49.
- G. Là lời sống của Đức Chúa Trời, luật khiến chúng ta vui hưởng Đức Chúa Trời là phần hưởng của chúng ta—c. 57.
- H. Là lời sống của Đức Chúa Trời, luật khiến chúng ta vui hưởng vẻ mặt của Đức Chúa Trời (c. 58) và sự chiếu sáng của mặt Ngài (c. 135).
- I. Là lời sống của Đức Chúa Trời, luật khiến chúng ta vui hưởng Đức Chúa Trời là chỗ ẩn nấp và thuẫn của chúng ta (c. 114) và cũng vui hưởng sự giúp đỡ và hậu đãi của Đức Chúa Trời (cc. 175, 65).
- J. Là lời sống của Đức Chúa Trời, luật có chức năng là khiến chúng ta khôn ngoan và ban sự thông hiểu cho chúng ta—cc. 98-99.
- K. Là lời sống của Đức Chúa Trời, luật có chức năng ban cho chúng ta sự biện biệt và sự hiểu biết đúng đắn—c. 66.
- L. Là lời sống của Đức Chúa Trời, luật có chức năng gìn giữ chúng ta khỏi việc phạm tội và khỏi mọi đường gian ác—cc. 11, 101.
- M. Là lời sống của Đức Chúa Trời, luật gìn giữ chúng ta khỏi việc vấp ngã (c. 165), làm vững vàng bước chân chúng ta và khiến chúng ta đắc thắng tội—c. 133.
- N. Nếu chúng ta yêu Đức Chúa Trời, hạ mình và xem luật là lời sống của Ngài mà qua đó chúng ta tiếp xúc Ngài và luôn ở trong Ngài thì luật sẽ trở thành kênh dẫn mà qua đó sự sống và thực chất thần thượng được truyền tải đến chúng ta để cung ứng và nuôi dưỡng chúng ta; được truyền dẫn thực chất của Đức Chúa Trời qua luật là lời của Đức Chúa

Trời, chúng ta sẽ trở nên một với Đức Chúa Trời trong sự sống, bản chất và sự biểu lộ, rồi sẽ tự phát sống một đời sống biểu lộ Đức Chúa Trời và tương xứng với luật của Ngài—La. 8:4; Phil. 1:21a.

V. Quang cảnh tại lối vào miền đất tốt tươi được mô tả trong Phục Truyền Luật Lệ Ki 27:1-8 có các đài tưởng niệm đá, bàn thờ và các cửa lễ; tất cả các chi tiết này đều hình bóng cho Đấng Christ:

- A. Luật được viết trên đài tưởng niệm là chân dung của chính Đức Chúa Trời; do vậy, đài tưởng niệm cho thấy rằng là chân dung sống động của Đức Chúa Trời và là hiện thân của Đức Chúa Trời, Đấng Christ đang đứng trước dân sự để đòi hỏi họ theo những gì Ngài là.
- B. Ngay bên cạnh những tảng đá có khắc các điều răn của Đức Chúa Trời là bàn thờ, tượng trưng cho thập tự giá của Đấng Christ, nơi dân của Đức Chúa Trời có thể nhận Christ, trong hình bóng, là cửa lễ thiêu của họ cho Đức Chúa Trời vì sự thỏa mãn của Ngài và là cửa lễ hòa bình của họ cho Đức Chúa Trời vì sự vui hưởng của họ cùng với Đức Chúa Trời trong sự tương giao thần thượng—cc. 6-7; Thi. 43:4-5.
- C. Các cửa lễ được thiêu trên bàn thờ là các sinh tế vì sự thỏa mãn của Đức Chúa Trời cũng tượng trưng cho Christ là Đấng đáp ứng và làm thỏa mãn mọi đòi hỏi của Đức Chúa Trời; vì vậy, trong sự nhục hóa, chính Đức Chúa Trời đòi hỏi đã đến làm Đấng cứu chuộc và Đấng thay thế của chúng ta để là Đấng hoàn thành [các đòi hỏi].
- D. Quang cảnh tuyệt vời này cho thấy rằng chính qua Đức Chúa Trời đòi hỏi, thập tự giá của Đấng Christ và Christ là các cửa lễ, chứ không phải bởi sự nỗ lực của chúng ta trong chính mình, mà chúng ta bước vào Christ, miền đất tốt tươi của chúng ta, và nhận được mọi phúc hạnh mà Đức Chúa Trời ban cho chúng ta trong Christ; các phúc hạnh này là chính Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trái-qua-tiến-trình được hiện thân trong Christ và được thực tại hóa là Linh—1 Phi. 3:18; Êph. 1:3; Ga. 3:14 và chú thích 14³.